

Fredag den 15 maj

Puss för servicebuss

"En puss till dem som åker buss", tyckte några av Motlänkens demonstranter, som i lördags gjorde en insats för att motarbeta det planerade bilbrobygget över Öresund.

Det är så sant som det är sagt: ska man bekämpa bilismen måste man aktivt stödja kollektivtrafiken, särskilt tåg, spårvagnar och bussar!

Bussarnas dieselavgaser är dock ett problem man inte kan bortse ifrån. Men det finns hopp: Scania Vabis gör redan bussar och spårvagnar som avger mindre avgaser än en ordinär dieselpersonbil och enligt teknikerna går det att driva reningen betydligt längre. Frågan är hur länge man kan vänta med att de gamla bussarna, som nu trafikerar Lunds gator, blir utbytta mot nya. En kostnadsfråga förvisso, men också en fråga om hur man värdesätter Skånes skogar och skåningarnas lungor.

Småbussar

En möjlighet som har skymtat i debatten är att ersätta stora bussar med små, men efter att ha varit i Borås på studiebesök tror jag inte att den totala mängden avgaser skulle minska vid användandet av småbussar. Skälet är att ett klokt användande av mindre bussar kommer att leda till en ökning av antalet bussåkare, eftersom småbussen bäst fungerar som komplement till den ordinarie linjetrafiken. Hårtill kommer, att det troligen är svårare att rena dieselavgaser i en mindre buss.

I Borås kör man småbussarna så att de ska passa gamla och färdtjänstberättigade. Det innebär att bussarna passerar vårdcentraler, sjukhus, servicehem, ställen där handikappade bor o.s.v. Busslinjerna går i kringelkrokar, lite på tvärs, i tätorten, men slutar normalt i centrum. Färdtjänstberättigade åker gratis och slipper därvid beroende av taxi. Rörelsehindrade kan själva ta sig in i bussen genom att denna är sänkbar i aktern.

Kommunen spar färdtjänstpengar, äldre och rörelsehindrade kan sköta sina transporter normalt och "vanliga" kommuninnevånare erhåller nya linjer som kanske bättre passar till önskade resmål.

Kvalitetsbrister

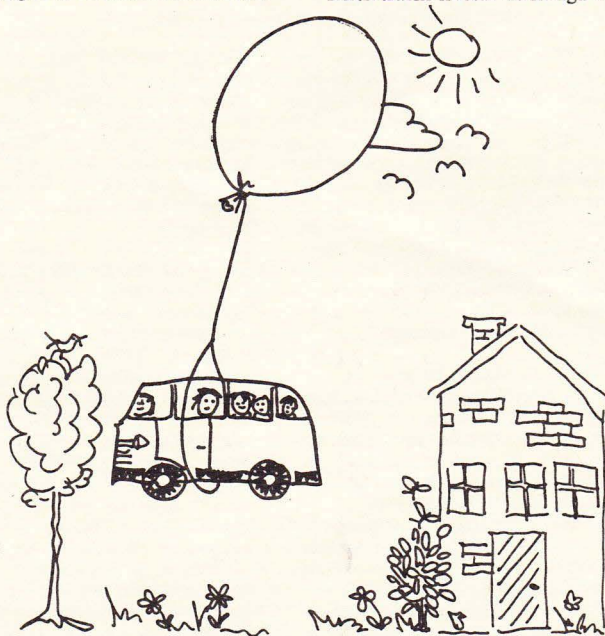
Servicebussarna i Borås tycks ha blivit en succé, men tyvärr är inte kvaliteten den bästa på dessa första generationens bussar från Berlin. De går ofta sönder och har en kortare livslängd än vanliga linjebussar. Dessvärre verkar det också som om Volvo och Scania inte är beredda på att satsa på den här busstypen. Närmast tänker Boråsarna pröva en kanadensisk buss.

Intressant var "arbetsresorna", bussturer som var speciellt utformade för att passa resande mellan bostäder och arbetsplatser. Dessa hade kommit till stånd genom en nära kontakt mellan bussbolag och stora arbetsplatser.

Ett försök med särskilda centrumlinjer hade misslyckats medan däremot nattbussarnas införande snabbt blev en succé (i Lund stjäls man i stället cyklar nattetid). Det mest imponerande i Borås var ändå att bussarna i det ordinarie linjenätet hela dagen gick var sjunde minut i tätorten (i Lund ungefär var femtonde minut).

Det kostar

Nackdelen är att boråsarnas kollektivtrafik kostar åtskilliga miljö-

Kommunalt bussbolag

I Borås drivs busstrafiken av ett kommunalt bussbolag med en politiskt vald styrelse. Kanske är det en av anledningarna till att busstrafiken där är så mycket mer trafikantpassad än den i Lund.

ner mer än den i Lund, men man kan också vända på resonemanget och säga att kommunens snålhet står lundaborna dyrt genom att den leder till sämre kollektivtrafikservice och större bilberoende.

Finn Hagberg

Musiken som kulturmöte

– Norra Fälåden är egentligen mycket internationell. Här bor många människor med olika kulturer (inklusive svensk kultur!). Man träffas dagligen i trappan, tvättstugan, på bussen eller torget. MEN kulturen träffas nästan aldrig. Och man är ju mycket mer än bara utlänning eller svensk. Man har ju en kultur. Utan den är man ju knappt halv.

Så står det i bladet som presenterar och motiverar det stora arrangemanget på Norra Fälåden nu på lördag. De många enskilda programpunkterna ska vi inte upprepa här eftersom den informationen bl a finns i dagstidningarna.

Vi önskar arrangörerna all lycka med musikfesten och uppmanar VBs läsare att delta. Vi känner igen drag från både vpk's Höstfester och Bananfester, och sämre förebilder kan man ha.

– Vi hoppas att de som eventuellt åker bort över helgerna i maj kan vika lördagen den 16 för barnens deltagande i detta viktiga kulturarrangemang, står det lite vädjande på slutet.

Jo, även detta känner vi igen. Äntligen kan man röra sej på gatorna och rulla runt i parkerna. Antligen finns det klimatiska förutsättningar för ett verkligt urbant gemenskapsliv. Och så är det en massa folk som tvångsartat ska ut till landet och den konstlade familjeluckan på torpet. Som om gräset vore grönare där!

Helgonbacken

Torrskodd under träd runt omkring och ovanför regnet som faller. Efter skuren regnar det bara där jag stått.

Karl Witting

Israels tjugoåriga ockupation och krig mot palestinierna – ett hot mot världsfreden

Den 5 juni blir det tjugo år sedan Israel ockuperade Västbanken, Gazaremsan, Golanhöjden, Östra Jerusalem och ett mycket omstritt område på Sinaistranden – Taba. Sedan 1982 håller Israel

också södra Libanon ockuperat.

Israels handlande, trots FNs otaliga fördömanden, strider helt mot dettas grundläggande stadgar och mot folkrätten. Det utgör även ett farligt prejudikat för FNs

agerande i andra konflikter.

FNs initiativ till en särskild internationell konferens för att främja freden i Mellanöstern bör stödjas av den svenska regeringen!

Torsdag 14.5 kl 18.30 berättar

läkaren och forskaren Gert Andersson om sin vistelse i Libanon under kriget. Cirkelrum 1, stadsbiblioteket. Arr: Kommittén för fred i Mellanöstern & KV.

Främlingens frukost

Centrala Lund har för inte så länge sen försetts med ytterligare en krog. Den heter Calles, är belägen vid Botulfsplatsen och sägs sikta in sej bl a på de ölhämare som blev hemlösa när Spisen hamnade i klorna på den finkrögare som alltid brukar ha sin äckliga turbovolvo felparkerad utanför Folkets hus.

Vi kanske återkommer med en rapport från Calles Krog när vi fått tid och råd att avverka alla andra nya näringsställen. Tills vidare ska vi nöja oss med att notera en beklaglig sak, nämligen att den nya krogen har ersatt gamla Botulfsgården.

Det var inget särskilt minnesvärt ställe, även om flera pensionärer tycktes känna sej hemma där. Men medan Calles slår upp portarna 11.30 öppnade Botulfsgården sin servering redan klockan sju.

Nu finns det alltså vad vi vet *inget* ställe i centrala Lund där man kan få frukost före klockan nio. Tidigare öppnade åtminstone Fyra Kök på Domus klockan åtta, men det gör de inte längre. Vi bortser i detta sammanhang från Lundia, som också stod öppet för utifrån kommande frukostgäster en gång, men där man nu måste köpa en frukostcompletkupong för 35 kronor, om vi inte är fel under rättade.

De goda borgarna i Lund åter förstås alltid sin frukost hemma, och mer välutvecklade gäster har sitt hotell. Men för de övriga är det ett elände och något av en skandal, att det i denna stora stad inte finns ett enda frukostställe, samtidigt som antalet krogar och kafeer är större än nånsin.

I en stad som präglas av det hederliga (industri)arbetet skulle något sådant inte kunna inträffa. Men en sådan stad är numera inte Lund. Ja, även studenternas Aten öppnade klockan åtta en gång i tiden, men t o m alla de tycks stå och fumla med sina egna frukostsmörgåsar hemma i pentryt numera.

Den privata företagsamheten har än en gång bevisat sin oförmåga att svara mot elementära behov. Återstår för t ex kommunen att ställa krav på arrendatorerna till dess ägandes Grand.

NY DAG, vpk's tidning, finns att köpa på följande ställen i Lund: Pressbyrån Centralen och Botulfsplatsen, Ählséns, Lasarettskiosken och Konsum Fäladstorget.

Ur GNISTAN (mp)

RÖD POLITIK FÖR EN GRÖN MILJÖ?

I senaste numret av Vpk-Bladet föreslogs att hälften av VPK-arna skulle lämna partiet och gå med i miljöpartiet för att hjälpa oss klara anstormningen av nya väljare....

...OCH VI VILL TÜRST BE... SOM KAN TÄNKA SIG ATT FRIVILLIGT GÅ ÖVER TILL MILJÖPARTIET ATT GÖRA DET

DET ÄR NU DAGS ATT LÖSE DE KAMRATER SOM SKA GÖRA DEN STORA VPPÖFFRINGEN...

VÄNTA PÅ MEJ...!

(dvs Gröna Gnistan, mp Lunds medlemstidning)

Utkast till

Jag träffade häromdan en veteran från 70-talets studentrörelse. Han var nu lyckligt anländ till en av välfärdsstatens många administrativa funktioner. "Tja", sa han, "jag är ju med i partiet ännu, men att jag inte lämnat beror nog mest på bristande energi." Nej, det gällde inte marginalskatten och inte demokratifrågorna, inte Sovjets ockupation av Afghanistan och definitivt inte partiets kvinnopolitiska brister. Det gällde Vpk-Lunds "oresonligt negativa syn på bilismen".

Livskvalitet

Han jobbar i Malmö och åker dagligen bil mellan arbete och bostad. Det är bekvämare, han kan ha på bandspelaren och höra hygglig musik, och han vinner 30-40 minuter dagligen jämfört med om han skulle trassla sig fram med kollektiva transportmedel. "Att

Skogsdöden, tågdöden och vpk

Nu dör skogen, som bekant. Den senaste larmrapporten talar om allmän försvagning av det skånska bokskogsbeståndet. Den utpekar också huvudsyndaren: inte de engelska kolkraftverken utan de skånska bilarna. En snabb övergång till elektrisk trafik påyrkas. Men även tågen dör ju. Inget konkret har ännu sagts om SJ-krisens konsekvenser, men det är ju klart att man inte kan skära bort en tredjedel av personalen utan att många tåg stryker med, med ökad vägtrafik som följd.

Alla politiker beskärmar sej över skogsdöden och nästan alla säger sej vilja satsa på järnvägen. Till de mest högljudda respektive välvilliga hör inte oväntat vpk. Men i riksdagen har partiet aktivt medverkat till den politik som gör att bilåkandet just nu exploderar, inte minst på tågens bekostnad. Och regionalt och lokalt bekämpar vpk det enda politiskt realistiska alternativet till dagens reellt och symboliskt centrala trafikprojekt: bilbron över Öresund.

Det formidabla flyget

Skogsdöden är ett så välkänt faktum, åtminstone för VBs läsare, att inte mer behöver ordas om den här. Men när det gäller trafiken och dess orsakssammanhang är okungheten desto större.

Det trafikslag som expanderar snabbast just nu är inte biltrafiken utan flyget. Inrikesflyget har under åttitalet berövat SJ det allra mesta av affärs- och tjänsteresandet, dvs förstaklassresenärerna.

Vad bryr vi socialister oss om första klass? Jo, det är den för SJ lönsammaste trafiken som har försvunnit. Och en sak till. Det får sina konsekvenser att beslutsfattarna överger tåget. När Lars Werner var i Skåne på första maj flög han till och från. Nog finns det risk för att hans och andra principiella järnvägsvänners järnvägsvänlighet med tiden blir tämligen abstrakt.

Med det inbringande affärsresandet som ekonomisk bas har flyget råd att expandera och satsa på andra grupper. Under lågtrafik-timmar och -veckor fylls stolarna med ungdomar och semesterande familjer som reser billigare eller åtminstone inte dyrare än med tåget, och dessutom spar en massa tid. Turtätheten byggs ut så att

den på flertalet stora destinationer nu är bättre än tågets. Fraktflyget tar väldigt fart just nu.

Jetflyget är en formidabel nedsmutsare av luften. Miljöpartiet har krävt extra skatt på flygbränslet, men så icke vpk vars riksdagsgrupp alls inte tycks ha fattat problemet.

Skogsarbetarna eller skogen?

Men bilismens expansion är inte dålig den heller.

Den spränger och kväver stadskärnorna. Värst är det förstas i Stockholm, där de politiska målsättningarna från 1980 talade om 25 procents minskning men där verkligheten visar en lika stor ökning. Politikerna är handfallna. Det enda som hjälper är rejäla tullar, säger de sakkunniga, men det stoppas av vpk som stöder det borgerliga motståndet av hänsyn till "låg- och mellaninkomsttagarna". Men även i Lund tar sej det ökande biltrycket många former. En är den växande laglösheten. Den otillåtna genomfarten i Bytaregatan sågs tidigare av vpk som en viktig symbolfråga. Häromveckan sågs vpk-politikern Helena Svantesson braka rätt igenom, uppenbarligen för lat för att ta vägen om Bangatan!

Varför kör (och köper) folk bilar som aldrig förr? I någon mån för att det ingår i den förhärskande, individualistiska högerideologin. Men framför allt för att det är bekvämt och tidsbesparande. Den enkla sanningen är att den stora majoriteten kör bil så länge den inte hejdas av fysiskt, polisiärt eller ekonomiskt tvång.

Av de formerna är det sista ofta smakligast. Bilåkandet minskade (och tågåkandet ökade) när bensinpriserna chockhöjdes i samband med störningarna i olje-

marknaden. Nu blir bensinen allt billigare i köpkraft räknat.

Vpk och andra har varnat för att vi med den billiga elenergin skapar ett kärnkraftsberoende. Precis motsvarande bilberoende tenderar den billiga bensinen att skapa för samhällets och individens del. Med låga bilkostnader skaffar sej den senare ett livsmönster med bilkörning till butiker och sommarstugor och dagis och avlägsna arbetsplatser. Kommer då politikern och vill fördyra bensinen morrar bilisten/väljaren, och då vekar politikern, inte minst om det är en vpk-are.

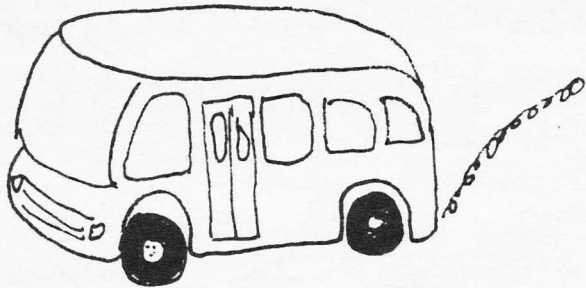
Vpk's riksdagsgrupp gick emot det senaste socialdemokratiska förslaget om höjd bensinskatt genom att bl a hänvisa till de norrländska skogsarbetarnas transportbehov. Det är tydligen viktigare att skogsarbetarna får köra bil än att de har någon skog att hugga ner.

Godset

Fast lastbilarna kan vi klämma åt, tycker många vpk-are. De kör ju åt näringslivet och kapitalet. Och dieselmotorerna är extra förorenande.

Det var med sådana argument som en vpk-delegation (med bl a Werner, Svensson och miljöansvariga Claesson) gick med på att uppskjuta den obligatoriska katalysatorreningen för personbilar. I utbyte skulle ett antal långtradarsläp föras över till godstågen. Hur gick det? Jo, sällan har det skett sådana förskjutningar till SJs nackdel som sedan den överenskommelsen gjordes. Och värre blir det. Riksvägnätet förbereds för tyngre laster, och vpk's distrikt och lokalorganisationer ställer ofta krav på upprustat vägnät i sin lilla region, se t ex det "ekologiskt" näringspolitiska programmet. Där får man det rentav till att bättre vägar är en viktig arbetsmiljöfråga för yrkesbilisterna.

Samtidigt vill vpk värna om kustsjöfarten. Men den är ju det enda som järnvägen just nu har kraft att ta marknadsandelar ifrån!

jag åker bil innebär att jag kan vara samman med barnen en halvtimme mer varje dag. Bilåkandet är för mig en fråga om livskvalitet för vår familj."

Jag tänkte på honom när jag såg Arbetet i måndags. Arbetet är och förblir min favorittidning när det gäller att finna illustrationer till den schizofrena samhällsutvecklingen. Löpsedeln proklamerade "Motorvåren är här - 10

extra sidor". Det var årets bilmodeller som presenterades. Men oturen ville att det var samma dag som Bengt Nihlgård presenterade sin nya larmrapport om skogsödens framfart där han krävde allvarliga inskränkningar i biltrafiken i Skåne. "Motorvåren" (vilket fantastiskt ord!) gick igen med stora bokstäver på förstasidan och ute i maginalen kunde man läsa att "Skånes bokskogar dör". Tala om nyhetsvärdering!

Lund)s medskuld

En trolig framtid

Klämd mellan flyget, personbilarna, långtradarna och dieselbussarna får järnvägen ofrånkomliga svårigheter. Det gäller både långresor, medeldistansresor och kortresor. I storstadsregionerna satsas visserligen på nya tåg och pendelstationer, men även här minskar resandet och kommunal-ekonomiska kriser skyftar.

Visst är SJ-ledningen medskyldig till SJs kris, men det är ju också så att folk märker vilka trafikslag som är inne och vilka som inte är det. Den bästa arbetskraften, på chefs- eller annan nivå, går i dag *inte* till SJ, eller stannar i varje fall inte kvar där. Det har stått bl a i SJs personaltidning.

Ett troligt järnvägsscenario för Lunds del och de närmaste åren är följande. Stockholmstågen går varannan timme i stället för varje. Tågen till kontinentfärjan i Trelleborg, till Karlskrona och kanske till Kristianstad ersätts med buss (vpk-aren Lennart Johansson i Kristianstad har i egenskap av trafikplanerare däruppe just arbetat för fler bussar till Malmö!). Delar av bangårdsområdet säljs till kommunen som använder bitar av det till bilparkering. Spåret till Dalby rivs upp. Tågstoppen i Stångby reduceras till förmån för stadsbussar. Inte ens flygbussen utgår längre från järnvägsstationen.

Majoritetens nej

Finns det då något hopp för järnvägen?

En framgångsväg är den franska. Snabbtågen har nästan slagit ut flyget mellan Paris och Lyon. Men vad skrev Ny Dag i sin ledare om de svenska snabbtågen (som både införs och går långsammare än vad som först planerades)? Jo, att det var en felaktig satsning på lyxresenärer.

Med en tågtunnel under Öresund, utan bilbro, skulle järnvägen skaffa sej ett lönsamt transportmonopol på den sträckan. Snabbtåg kunde gå till Århus och Hamburg, pågatåg till Kasturup och Köpenhamn, och dessutom skulle godstågen bli konkurrenskraftigare än med Danlinks färjor. Men majoriteten i vpk (och i miljöpartiet, och i Skånes Naturskyddsförbund) säger nej till tågtunneln, trots att den ekologiskt ifrågasatta linjen mellan Helsingborg och Helsingor nu är helt ute ur bilden. Vad som utreds är en borrar bergtunnel i det södra läget, men det har många inte brytt sej om att notera. Tex inte vpk Lunds styrelse i dess yttrande över det ekologiskt-näringspolitiska programmet, refererat i VB.

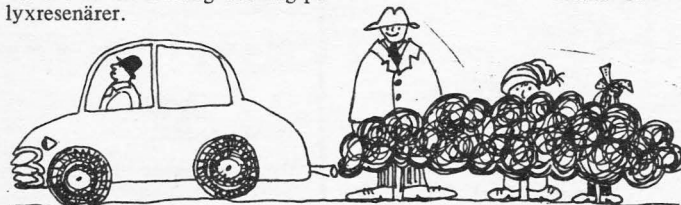
En sådan järnvägstunnellösning har SF med kraft förordat för Storebelts del och bett vpk ställa upp på när det gäller Öresund. Men i helvete heller.

Försutten chans

Med uppslutning kring ett offensivt järnvägsförslag skulle miljövännerna (inom olika partier) ha en chans att stoppa den kombinerade förbindelse som med all sannolikhet kommer att spikas snart, och där biltrafiken trots alla avgifter naturligtvis kommer att dominera, vad statssekreterare Dahlsten (en av alla lögnarna i kanslihuset) än bedyrar. Men den uppslutningen blir inte av, bl a genom vpk:s agerande.

Så det är sannolikt att det skånska järnvägsnätet dör inom en trettiårsperiod, följd av den skånska bokskogen. Å andra sidan: vi klarar oss ju gott utan spåravnar och storkar. Så varför bråka?

Gunnar Sandin

Kollegial samvaro

Jag tycker det är en intressant fråga om Vpk-Lund skulle kunna återvinna, och helst fördjupa, sin oresonlighet. Man kan ha sina dubier. Går man upp på Stadshallen och tittar på fullmäktige nuförtiden möter man ett förändrat socialt klimat. Förr var vpk:s fullmäktigeledamöter socialt och politiskt isolerade: ingen borgare och få socialdemokrater ville bli sedd samtalande med dem privat och motviljan var ömsesidig. Nu utbreder sig den kollegiala samvaron i korridorerna. Om några år isolerade är det miljöpartiserna vars kantighet och klantighet alla kan beskärma sig över. Man hör vpk:are nästan ord för ord säga samma saker om miljöpartister som socialdemokraterna sa om oss förr. Der är förstäligt men politiskt livsfarligt - om vpk inte uppfattas som ett oresonligt oppositionsparti utan som en del av det politiska etablissemanget så är loppet kört.

Att vi vpk:are nu är välintegrerade i stadens politiska och kulturella etablissemang är naturligtvis en seger och gudarna ska veta att det är inte särskilt lustigt att ständigt vara på kant med sina arbetskamrater i nämnder och styrelser. Det är klart att också vi är människor och mottagliga för erkänsla. Jag har heller ingen klander att dela ut, och den som vill får se det här som självkritik. Det är personligt känsliga saker det här. För något år sen såg man hur påtagligt trevligt Lasse Werner och Ulf Adelson verkade ha tillsammans när de gick och såg på ishockey. Schyssta pojkar som kan skilja på politikerköret och mänskliga relationer tyckte en del, men jag blev illa berörd över

Werners bristande omdöme. Och jag har svårt att se hur en rejäl högerman skulle kunna tro på Adelsons utfall mot den ondskefulla kommunismen efter det. Politisk omognad säger ju en del, man måste kunna skilja på sak och person. Jo, men inom gränser. Jag knullar inte med högermän, som Gun Kessle uttryckte det för en del år sen.

Tillbaka till oresonligheten

Det politiska recept jag vill anbefalla Vpk-Lund är alltså: Tillbaka till oresonligheten! Det är orealistiskt att inskränka biltrafiken i Skåne säger en talesman för Naturskyddsverket efter Nihlgårds uttalande om bokskogens död. Herregud, det är det enda realistiska, och låt oss driva det kravet! Jag kom förbi parkeringshuset Färgaren häromdan, i helt annat ärende, ett hus som Vpk-Lund ägnade fem av sina bästa år att bekämpa. Vet förstagångsväljarna i Lund om att vi gjorde det? Vi är lite trötta, vi har ju sagt allt redan i slutet av sjuttioalet och nu överlåter vi åt miljöpartiet att driva våra gamla krav. Ett enkelt recept för en aktivare kommunalpolitik är att vi lämnar in alla våra gamla motioner en gång till, de har dessvärre inte blivit inaktuella.

Lucifer

Från det kommunala

Fontänhus i Lund

Fontänhusen i New York och Malmö bildar förebilder för stiftandet av ett Fontänhus i Lund som kommer att ske inom den närmaste framtiden. Verksamheten bygger på aktiv medverkan av människor som är eller har varit i kontakt med psykiatrisk vård. En viktig del är återgång till arbetslivet. Detta sker genom speciella avtal med företag och myndigheter.

Fontänhuset i Lund förefaller ha en mer officiell prägel än de andra husen. Lokalerna finns på Sandgatan och samarbete sker mellan socialförvaltningen, Landstinget och RSMH. Förhoppningsvis kommer RSMH som patientorganisation att få ett avgörande inflytande, vilket är grunden för en demokratisk framsynt värdideologi.

Utsläppen från A&R

Häromdagen bjöd Åkerlund & Rausing politiker på en välsmakande måltid och informerade om företagets ansträngningar att komma till rätta med de miljöfarliga utsläppen. Att företaget först nu börjat arbeta på att minska utsläppen beror på att opinionen tvingat företaget att tänka efter och hitta andra mer miljövänliga produktionsätt.

Alla utsläpp kan vara farliga och därför ska alla utsläpp på sikt bort lovade VD Månsson. På grund av ökad produktion är den totala utsläppsmängden dock högre i år än förra året. Så opinionen måste fortsätta att stimulera företaget till miljövänlig produktion då dessa krafter inom företaget är otillräckliga.

Nermark slutar

Stadsläkaren Jerker Nermark har sagt upp sig. Han har varit kontroversiell i sin dubbelroll som stadsläkare och samtidigt företagsläkare på Tetra Pak. Men vi minns också hans medicinskt välunderbyggda motstånd mot innerstadsbilismen.

Kritik mot miljöplanen

På senaste sammanträdet i miljö- och hälsoskydds-nämnden var alla partier överens om att det föreliggande förslaget till miljöplan för kommunen måste betraktas endast som ett *underlag* till miljöplan. Materialet har stora brister och måste kompletteras i flera avseenden. Vpk framförde speciellt bl a att planen måste innehålla lokalanknutna beskrivningar av exempelvis industrier och utsläpp.

LUND SETT FRÅN VÄNSTER.

Nästa vecka kommer det sedvanliga förmånserbjudandet till VB:s läsare, och samtidigt publiceras en opartisk recension.

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Fabriksgatan 2, Lund
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvarar ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

Alla kvinnokämpar stöder inte Werner

Att det finns motsättningar i ett parti är sunt, såvida de kan utveckla partiet politiskt. De kan vara personliga och politiska, med tonvikten än på det ena än på det andra, ibland är de sammanvävda. — Har det personliga då blivit politiskt? — Ska motsättningarna utnyttjas konstruktivt måste korten på bordet, alla, på en gång. Inte hålla kvar någon Joker i ärmen inte, eller Svartepetter. För ett tag sedan var Bo Hammar illa utsatt. Alla förstod säkert inte varför och många tog avstånd från att så angripa en person. Ny irritation, från ett håll, uppstod, när Hammar kom in i riksdagen på en kvinnas bekostnad.

Samma personer som tidigare tyckte att Lars Werner var en svag partiledare anser nu att han är den ende. Ibland har jag en bestämd känsla av att några partiföreningar som säger sig stödja honom gör detta för att de ogillar Jörn Svenssons politik och/eller hans person.

Utspel

Samma personer som tidigare placerade Viola Cleasson hos grabbarna i partiet och inte hos kvinnorna, kritiserar nu hennes engagemang i kvinnokampen och talar om hennes utspel när hon inte längre vill vara vice ordförande. Om man vände på det? Har hon spelats ut?

Ett tag hade vi ingen vice ordförande, beroende på att några ville ha Viola, andra Margo Ingvardsson? Vad låg bakom? Har Viola kanske länge närt ett kvinnokampsintresse men spelats ut? Hon är inte upp vuxen i Grupp 8, som tekoarbeterska hade hon kanske inte råd med kvinnokamp också? När hon nu tar konsekvenserna av den dåliga kvinnorepresentationen och tar ett synligt, drastiskt steg, då anser man att hon gör fel, "hon gör ett utspel". Och vad gör vi andra för att visa vårt missnöje procentandelen kvinnor i Vpk?

Har man använt de två vice ordförandena? Har man, för att bryta personkulten, ställt upp alla tre, ordföranden och de

två vice? På presskonferenser, i debatter, i Ny Dag?

Syndabock

Det är tyvärr brukligt, men oacceptabelt, att söka en syndabock för att politiken går dåligt. Vad har vi andra gjort för att den ska gå bättre? Kunde man invända. Eller är det så att vi inte mäktar göra något utan en stark ledning? med rätt man i toppen? Va??

Ju längre debatten förs ju längre ut i respektive läger trängs de som agerar. Självfallet ska man rikta kritik mot alla som sitter i en styrelse, inte bara dess ordförande, om man är säker på att ordföranden delegerat, velat ha stöd och råd från styrelsen och inte enväldigt velat sköta och bestämma allt. Man kan inte heller lägga hela skulden för dålig organisation på Kenneth Kvist, som någon hävdar i VB.

Motsättningar hämmande

Partiet inom sig har olika uppfattningar hur man ska föra kvinnokampen, förhålla sig till Sovjet, till SAP, till krigsmakt och vapenexport. Därför sätter man personer med olika uppfattning tillsammans i en styrelse, inte för att de ska bråka, utan för att de ska finna en lösning. Men detta kan också vara hämmande, dessvärre. Hur löser vi det? Hur löser Vpk Lund sina motsättningar?

Och slutligen: Tora Friberg vänder sig mot formuleringar i dagstidningar: "Lars Werner har problem med kvinnokämparna" — och så blir det rubrik i VB: "Kvinnokämpar stöder Werner" — så lätt det kan bli fel. Några kvinnokämpar stöder säkert Werner av olika skäl, andra anser att Werner inte precis utmärkt sig för att föra någon kvinnokamp vare sig i riksdag eller programdiskussion. Han gör det kanske privat.

Karin Lentz

"Kvinnokämpar stöder Werner" betyder så vitt red anser att minst två stöder honom, inte nödvändigtvis alla. VBRed.

Vårrally

Våren har kommit till Lund och det är åter dags att tvätta av och polera upp bilen för årets stora motorevenemang. Sedan några år har jag och några likasinnade reserverat maj månad för bilutflykter i Lunds stad. Visst är det förfärligt att man kan bo i en stad i så många år och ändå inte känna till dess alla gator och prång och olika stadsdelar. För att råda bot på detta följer här några åktpis:

1: Centrumturen

Centrala Lund bjuder på många intressanta vyer från bilsätet. Vi startar utanför lasarettet (Gethingevägen) och puttrar nedför Bred- och Kyrkogatan. Här passerar vi Allhelgonakyrkan som tronar ståtligt på sin upphöjda plats. Vi morsar på kamraterna på Bredgatan 28. Sen spiken i botten tills vi når café Lundagård och universitetshuset. Här sker en del olyckor mellan bilister och cyklister. Enligt min mening beroende på tvekan från bilistens sida. Var bestämd. Kör snabbt förbi. Centrala Lund är visserligen avspärrat men det brukar gå bra att köra ändå. Ännu har ingen stoppat mig. Skulle det hända kan man t ex skylla på att man ska hämta en sjuk släkting som bor i centrum. Vi susar således vidare och svänger in på Västra- och Östra Mårtensgatan. Särskilt lördagar är här ett myller av folk som ställer stora krav på bilföraren. Tveka inte. Kör bestämt. Vi svänger sedan av till Östra Vallgatan och Biskopsgatan. Här bjuder sig en generös raksträcka och man kommer utan svårighet upp i 80 knutar. Via Allhelgona Kyrkogata (gasa ordentligt under valven — ljudeffekten är häftig!) har man sedan fullbordat en runda. Känner man för det bisserar man.

2. Gamla Lund-turen

Stora delar av Lund består som bekant av ett myller av smågator, kors och tvärs som lär vara av mycket gammalt datum. Jag tänker särskilt på gatorna kring Kulturen: Adelgatan, Algatan, Magle Kyrkogator, Hjortgatan osv. Här brukar vi ha vårt sk "Gamla Lund-rally". En i förväg uppgjord rutt körs på tid. Ju större bil desto större svårighetsgrad. Här gäller det att ha tungan rätt i mun och kryssa mellan parkerade bilar, cyklar, barnvagnar och fotgängare. Se upp så Du inte krockar. Plåtskador är förfärligt irriterande och framförallt kostsamma.

Möjligheterna är outtömliga. Vad sägs om "Bilstafett på lasarettsområdet" eller "Nattlig körning i stadsparken"? Fö anser jag att Lundagård, som nu är som vackrast, är sorgligt försummad av oss bilister.

Kamrat Håkan

LILLA IDA behöver en kollektivtrafikvänlig sulky. Ring 137006.

VPKs MILJÖGRUPP. Sö 17.5 kl 19 studiemöte om kommunens miljöprogram. Mikael Backman inleder om avfallshantering. Verdandis lokaler, Nygatan 1. SOMMARLÄGER. Du som ännu inte anmält dig till sommarlägret den 25 juli—2 augusti kan ringa till Kajsa, tel 132840 eller 138213 eller skicka in din anmälan till Vpk, Bredgatan 28, 222 21 Lund. BLÅSORKESTERN. Sö 17.5 kl 18.45 rep på Palaestra inför trafikappellmöte. Nya trevliga arr. VPK IF. Lars Borgström har allvarligt skadat knäet och är tyvärr slut som fotbollsspelare.

Kompol har möte må 18.5 kl 19.30 på vpk-lokalen. Beredning av kommunfullmäktige.

VECKOBLADET

Detta VB-nummer gjordes av Lars Nilsson och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.

